

mulle, ma palun: Kui suur on Teie warandus, s. o. mis Teie võite mu tütrele pakkuda ja kellest tahate elada?"

Kosilane: „Teie tütrele palun — is! ennast ja elada loodan — Teie enesest!"

Kange kasupüüdmise. Kohtu härra: „Aga see ei lähe ju korda, armas Jisak; see hea mees on Teid weest wälja kiskudes uppumise surmast peasnud ja nüüd tahate poole sest aimpalgaft enesele, mis tema on saanud!"

Juut: „Mis ep olep õige? Olen ma aitanud teda, et teenib natuke, siis tahab mu kaa, et peab ta andma mulle poole omast kasust! Waib, kus jääb siis muidu minu reivehh?"

Raiskuse wabandus. „Tõeste, inimesed on ülekohutused," rääkis üks laisk iseenesest. „Jlka naad karjuwad, ma wedeleda aina ja raiskada kallist aega. M'ul on päew oisa tööd küllalt — enne lõunat teen plaani, kuidas ennast kõige mõnu samalt wõlapärijate cest saaks kõrwal hoida ja terve pärast lõunat on m'ul jälle suur mure, järäl mõelda, kelle juure uuest wõiks laenama minna, et teine päew elamist oleks! Kas see põle waewaline töö küllalt?"

Eksitus. „Mis Teie teeksite, kui Teile üdna kogematta 10,000 rubla näppu juhtuksid?"

„Ma teeks, et ma nii pea kui võimalik saaksin Wõeramaale põgeneda!"

See troost. Ema: „Hans, oled kaa oma õppimisi homseks walmis õppinud?"

Hans: „Si, weel mitte!"

Ema: „Aga millas sa siis õppid? Juba õhtu käes ja kui sa ühtepuhku nii hooletu oled, nihtud ifka enam alla poole."

Hans: „Seda põle karta — ma olen juba wiimane."

Ema maenitsus pojale, kes wangihooones kinni oli: „Katsu, et sa õige auusaste ennast ülespead, et naad sind siis seda kauem siin salliwad!"

Ühesugune amet. Üks rändaja kaupmees sai maanteel teise kätte ja hüüdis: „Kuule ae, mis kaup s'ul on peal?"

Teine: „Kõikfugu arstimise rohtu!"

Esimene: „Siis sõida sa peale eel; ma müün hana kiwifid!"

Jälle eksitus. Keegi oli kukkudes häda saanud ja kui nüüd arst küsis: „Olete selgreo ligidal kahju saanud?"

„Si, see oli wana turu kaelas," ütles teine tõsiselt.